

50101309 : สาขาวิชาโบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์

คำสำคัญ : เมืองโบราณอู่ทอง/ เมืองอู่ทอง/ สมัยทวารวดี/ วัฒนธรรมทวารวดี

สันต์ ไทยานนท์ : การศึกษาลำดับพัฒนาการวัฒนธรรมทางโบราณคดีเมืองอู่ทอง.
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ศ.เกียรติคุณ ดร.ผาสุก อินทราวุธ. 212 หน้า.

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาพัฒนาการทางวัฒนธรรมของเมืองโบราณอู่ทอง โดยเน้น
การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากการขุดค้น แหล่งโบราณคดีทั้ง 3 แหล่ง ที่ได้ทำการขุดค้นไปแล้วในปี
พ.ศ. 2553 ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถจัดลำดับพัฒนาการของเมืองโบราณอู่ทองได้
4 ระยะ คือ

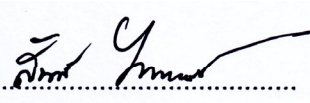
1) ระยะที่ 1 ก่อนสมัยทวารวดี (พุทธศตวรรษที่ 10) หลักฐานจาก การขุดค้นคันดินคู
เมืองทำให้ทราบว่า ก่อนหน้านี้นี้พื้นที่บริเวณคันดินคูเมืองได้ปรากฏร่องรอยของชุมชนอยู่อาศัยมา
ก่อน ชุมชนเหล่านี้ได้รู้จักและติดต่อกับอินเดียมาก่อนหน้านี้แล้ว นอกจากนั้นยังพบร่องรอยการ
ติดต่อกับเมืองท่าโบราณสำคัญร่วมสมัยทางแถบแหลมอินโดจีน อย่างเช่น เมืองออกแก้ว ประเทศ
เวียดนาม

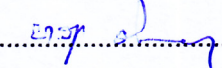
2) ระยะที่ 2 แรกเริ่มสมัยทวารวดี(ช่วงพุทธศตวรรษที่ 11-12) มีการรวมตัวพัฒนาขึ้น
เป็นรูปแบบรัฐ จากชุมชนที่อยู่ต่อเนื่องกันมาจากก่อนหน้านี้ ในช่วงนี้เองพบว่าประชาชนมีการใช้
ตัวอักษรแล้วซึ่งน่าเป็นผลมาจากการติดต่อทางการค้ากับอินเดีย

3) ระยะที่ 3 สมัยทวารวดี (ช่วงพุทธศตวรรษที่ 13-14) พัฒนาเป็นรัฐทวารวดีอย่าง
เต็มตัว มีการพัฒนาระบบชลประทาน และยังพบร่องรอยของศาสนาพราหมณ์ในช่วงนี้ ที่แหล่ง
โบราณคดีเนินพลับพลา ซึ่งน่าจะมีความเกี่ยวเนื่องกับชนชั้นปกครองในฐานะเทวราช เพื่อให้
ประชาชนเกิดความเลื่อมใสในผู้ปกครองรัฐ

4) ระยะที่ 4 สมัยทวารวดีตอนปลาย (ช่วงพุทธศตวรรษที่ 15-16) การค้ากับเมืองท่า
ต่างๆยังคงเจริญต่อเนื่องเรื่อยมา พบการทำอุตสาหกรรมแปรรูปลูกปัดแก้ว และโลหะ ซึ่งน่าจะเป็น
สินค้าส่งออก และมีการติดต่อสัมพันธ์กับเมืองท่าทางภาคใต้ ก่อนที่เมืองอู่ทองต้องเสื่อมลงไปราว
พุทธศตวรรษที่ 16 อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิประเทศ

ภาควิชาโบราณคดี

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2554.

50101309 : MAJOR : HISTORICAL ARCHAEOLOGY

KEY WORD : ANCIENT U-THONG/ U-THONG/ DAVARAVATI PERIOD/ DAVARAVATI
CULTURE

SAN THAIYANONDA: CULTURAL DEVELOPMENT OF ANCIENT
COMMUNITIES AT MUEANG U-THONG. THESIS ADVISOR: PROF.EMERITUS PHASOOK
INDRAWOOTH,Ph.D. 212 pp.

This research focuses on studying the cultural development of U-thong Ancient City, especially information analyzing studying from three archaeological sites which were excavated in 2010. The result of this study allows ordering the development of U-thong Ancient City in four phases.

Phase I: Pre – Davaravati (ca. 5th century A.D.) The evidences from excavating the moat and rampart indicates that there were traces of communities living in that area previously. These communities had known and communicated with India long before that. Additionally, the traces of trading with contemporary major ancient ports in Indo-China Cape such as Oc-Eo and Vietnam are found too.

Phase II: Early Davaravati (ca. 6th - 7th century A.D.) In this period, there was development of previous communities to be situated in a form of state. The citizens started using alphabets, which might be the result of trading with India.

Phase III: Davaravati (ca. 8th - 9th century A.D.) The growing state then became a fully – formed state. There was development in irrigation. There was also discovering of traces of Brahmanism at Noen Plab-pla archaeological site, which might be related to the ruler class of Devaraj Majesty as they made the people more obedient and have more faith to their leader.

Phase IV: Late Davaravati (ca. 10th - 11th century A.D.) There were minor industries involving making glass beads and metal, perhaps as export goods. Also, there was trading with southern ports before the deterioration of U-thong City in approximately 11th century A.D. due to the changes of the landscape.

Department of Archaeology

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature .....

San Thainonda

Academic Year 2011

Thesis Advisor's signature .....

Phasook